

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžr/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 1013201262
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013201262.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členiek senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ Q. U., bytom Y. X, O., 2/ H. S. U., bytom Y. X, O., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Zuzana Papšíková, s. r. o., so sídlom Jégého 8, Bratislava, 3/ H. U. X. O., Q. XX, O., 4/ H. U. U. O., Q. XX, O., obaja právne zastúpení: LÖWY & LÖWY, s. r. o., Slowackého 56, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, so sídlom Ružová dolina 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V-9125/13 zo dňa 30.05.2013, v konaní o odvolaní navrhovateľov v 1., 2., 3. a 4. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/35,36,37,38/2013-163 zo dňa 15.05.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/35,36,37,38/2013-163 zo dňa 15.05.2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred prvostupňovým súdom

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že zamietol návrh navrhovateľov v 3. a 4. rade na prerušenie konania. Napadnuté rozhodnutie odporcu č. V-9125/13 zo dňa 30.05.2013 potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľom v 1. až 4. rade právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že súd dospel k záveru, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006 a 9C/118/2015 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, a preto konštatoval, že nie je daný dôvod na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a tak návrh navrhovateľov v 3. a 4. rade na prerušenie konania zamietol.

Rozhodnutie žalovaného zo dňa 30.05.2013, č. V-9125/13 potvrdil z dôvodu, že v danom prípade neboli

splnené podmienky na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Správa katastra podľa názoru prvostupňového súdu pri rozhodovaní o povolení vkladu záložného práva posudzovala všetky skutočnosti, ktorých posúdenie jej pred povolením vkladu zákon ukladá. Preto, keď odporca návrh na vklad zmluvy o vecnom bremene zamietol z dôvodu nesplnenia podmienok návrhu na vklad spočívajúceho v skutočnosti, že navrhovatelia v 1. a 2. rade v čase posudzovania podmienok neboli vlastníckmi nehnuteľnosťí, rozhodol tak správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru prvostupňového súdu z listu vlastníctva č. XXXX vyplynulo, že v čase zápisu návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, t. j. ku dňu 30.05.2013, bol vlastníkom predmetných nehnuteľností Q. J., Y. XXXX/X, O., ktoré nadobudol titulom darovacej zmluvy č. V-8415/13 zo dňa 27.05.2013.

Námietky navrhovateľov, uvedené v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu odporcu, súd vyhodnotil ako nepodstatné, a preto napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 3 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol súd § 250k ods. 1 OSP v súlade s § 250l ods. 2 OSP a vo veci neúspešným navrhovateľom právo na náhradu trov konania nepriznal s tým, že odporcovi zákon priznanie trov neumožňuje.

II. Odvolania

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia v 3. a 4. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to čo do všetkých výrokov rozsudku.

Navrhovatelia v 3. a 4. rade mali za to, že zo strany prvostupňového súdu došlo k procesnému pochybeniu, a to v časti návrhu na prerušenie konania, ako aj k nesprávnemu právnenému posúdeniu celej veci.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o návrhu na prerušenie konania, toto považovali za nedostatočne odôvodnené, nakoľko súd len konštatoval prebiehajúce konania a ich obsah s poukazom na spisové značky, z čoho vyvodil záver, že tieto konania nemajú vplyv na konanie a rozhodnutie v predmetnej veci. Prečo ale nemajú dopad na rozhodnutie v prejednávanej veci bližšie nešpecifikoval. Tento záver tak zostal pre účastníkov nejasný.

Navrhovatelia v 3. a 4. rade poukázali hlavne na skutočnosť, že pokiaľ ide o konanie vedené pod sp. zn. 11C/14/2006, pokiaľ by prišlo k právoplatnému rozhodnutiu vo veci v intenciách rozhodnutia súdu prvej inštancie, na navrhovateľov sa bude hľadieť, ako keby nikdy neprestali byť vlastníckmi. Obdobne to platí aj v prípade konania vedeného pod sp. zn. 9C/118/2015.

Navrhovatelia v 3. a 4. rade sa tiež domnievali toho, že pokiaľ ide o meritórne rozhodnutie, toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade ako povinní z vecného bremena boli vlastníckmi nehnuteľnosťí, pričom vlastníckke právo k nehnuteľnostiam nadobudli na základe dohody o výkone záložného práva priamym predajom zo dňa 02.04.2013. Rozhodnutím Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 17.04.2013, číslo vkladu: V 7828/13 bol povolený vklad nehnuteľnosťí do katastra nehnuteľnosťí v katastrálnom území W. Q..

Podľa výpisu z elektronického listu vlastníctva, uverejnenom na portáli www.katasterportal.sk, je ako vlastníck zapísaný Q. J., ktorý mal nadobudnúť vlastníckeho právo k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam z titulu darovacej zmluvy zo dňa 27.05.2013.

Podľa vedomostí navrhovateľov v 1. a 2. rade rozhodnutie o povolení vkladu povinným z vecného bremena ako vlastníckom nehnuteľnosti nebolo doručené. Povinní z vecného bremena nemajú vedomosť,

kedy prišlo k podpisu predmetnej darovacej zmluvy, nemajú ani vedomosť, kto bol účastníkom predmetnej darovacej zmluvy na strane darcu. Len z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. W. Q. je zrejmé, že obdarovaným bol Q. J.. Povinní z vecného bremena nepreviedli žiadnou zmluvou vlastnícke právo na pána Q. J.. V čase výkonu záložného práva na LV č. XXXX, kde pred nadobudnutím vlastníckeho práva povinných z vecného bremena boli evidované citované nehnuteľnosti, bola evidovaná poznámka o vedení súdneho konania na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006 o určenie vlastníckeho práva.

Tým, že odporca povolil vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, kde ako obdarovaný vystupuje Q. J., ignoroval vady rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.09.2011, č. k. 11C/14/2006-341 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.03.2013, č. k. 9Co/159/2012-403, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2013. S týmito námietkami navrhovateľov v 3. a 4. rade sa súd vôbec nezaoberal.

Taktiež sa podľa navrhovateľov v 3. a 4. rade prvostupňový súd nevysporiadal so skutočnosťou, že vyššie špecifikované rozsudky boli zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, a preto ani p. V., ktorá vykonala scudzovací úkon na svojho syna, nemožno považovať za vlastníka, a tento nadobudol nehnuteľnosti od nevlastníka.

Z vyššie uvedených dôvodov majú navrhovatelia v 3. a 4. rade za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, a to aj v intenciách námietok, ktoré sa týkajú prerušenia konania a rozhodol preto predčasne. Taktiež navrhovatelia v 3. a 4. rade tvrdia, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nedostatočne odôvodnené, a preto navrhujú, aby tento rozsudok bol odvolacím súdom zrušený a právnenému zástupcovi navrhovateľov v 3. a 4. rade, aby bola priznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podali odvolanie aj navrhovatelia v 1. a 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu a uviedli, že jedným z dôvodov podaného odvolania voči rozhodnutiu o nepovolení vkladu č. V-9125/13 bolo aj poukázanie na tú skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/337/2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/14/2006-341 nie sú pre navrhovateľov v 1. a 2. rade záväznými, čo znamená, že sa ich výsledok súdneho konania nedotýka. V tej súvislosti potom ani zmena vlastníckeho práva doloženého týmito rozhodnutiami a následnou darovacou zmluvou nemôže mať vplyv na ich vlastnícke právo, preto je rozhodnutie o zamietnutí vkladu z dôvodu, že navrhovatelia v 1. a 2. rade nie sú vlastníckmi, nesprávne.

S touto námietkou z odvolania sa súd pri hodnotení skutkového stavu vôbec nezaoberal. Svoje rozhodnutie oprel len o konštatovanie, že stav v katastri bol daný, a teda, ak navrhovatelia v 1. a 2. rade neboli vlastníckmi, odporca musel návrh na vklad zamietnuť.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade poukazovali hlavne na skutočnosť, že sa vlastníckmi stali dohodou podpísanou pri výkone záložného práva.

Upozornili na tú skutočnosť, že dňa 17.04.2013 bola uzatvorená zmluva o zriadení vecného bremena medzi navrhovateľmi. Dňa 19.04.2013 bola podpísaná darovacia zmluva medzi Q. V. a p. J.. Dňa 22.04.2013 bol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva podľa darovacej zmluvy, kde chýbali doklady o preukázaní vlastníctva pani V. Dňa 29.04.2013 bol podaný návrh na vklad vecného bremena a dňa 10.05.2013 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie sp. zn. 11C/14/2006.

Z tohto prehľadu je podľa názoru navrhovateľov v 1. a 2. rade zrejmé, že právoplatnosť rozsudku o určení vlastníckeho práva nastala až mesiac po podaní návrhu na vklad k darovacej zmluve, pričom, aby darovacia zmluva bola platná, musel by byť rozsudok o určení vlastníckeho práva p. V. už právoplatný.

V každom prípade záväznosť rozsudku, ktorý by mal byť záväzný aj pre tretie strany, môže nastať až jeho právoplatnosťou a vykonateľnosťou.

Ďalej navrhovatelia v 1. a 2. rade poukázali na to, že rozsudok sp. zn. 11C/14/2006, na základe ktorého bolo určené vlastnícke právo pre Q. V., ako aj rozsudok krajského súdu, ktorý ho potvrdil, boli zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2M Cdo 2/2014. Takže skutočnými vlastníkmi v čase rozhodovania o návrhu na vklad vecného bremena boli navrhovatelia v 1. a 2. rade.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhli, aby Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadali o náhradu trov konania.

III.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie navrhovateľov bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a § 250ja OSP a dospel k záveru, že preskúmaný rozsudok je potrebné zrušiť.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, ods. 2 OSP).

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu bol dňa 29.04.2013 doručený návrh na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností, evidovaný pod č. V-9125/13. Prílohu tohto návrhu tvorila zmluva o zriadení vecného bremena.

Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu po preskúmaní predloženej zmluvy zistila, že jej predmetom je zriadenie vecného bremena, ktorého obsahom je povinnosť vlastníkov zaťažených nehnuteľností strpieť na zaťažených nehnuteľnostiach - pozemok C KN parc. č. XXXX/X - záhrady o výmere 876 m², pozemok C KN parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 403 m² a pozemok C KN parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m²:

- a) právo prechodu a prejazdu peši, motorovými a nemotorovými dopravnými prostriedkami,
- b) právo stavby,
- c) právo uloženia inžinierskych sietí,
- d) právo uloženia stavby zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. W. Q.,
- e) právo užívania nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. W. Q., oprávnenými z vecného bremena - každodobými vlastníkmi stavby so súpisným číslom XXXX na pozemku C KN parc. č. XXXX/XX.

Predmetná zmluva bola uzatvorená medzi Q. U. a H. S. U. na strane povinných z vecného bremena a H. U. X. O. a H. U. U. O. na strane oprávnených z vecného bremena.

Podľa aktuálnych údajov LV č. XXXX, vedeného v k. ú. B., Q. U. a H. S. U. nie sú vlastníkmi vyššie uvedených pozemkov, a tak ani nie sú oprávnení s nimi nakladať. Preto Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, odbor katastrálnych konaní rozhodol rozhodnutím zo dňa 30.05.2013, č. V-9125/13 tak, že podľa ust. § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov - katastrálny zákon (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z. z.“ alebo „katastrálny zákon“) a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „zákon o správnom konaní“) návrh na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností zamietol.

Navrhovatelia v 1. až 4. rade podali proti rozhodnutiu odvolanie, ktorým sa domáhali zrušenia napadnutého rozhodnutia odporcu a vrátenia veci odporcovi na ďalšie konanie.

Z obsahu totožného odvolania navrhovateľov 1. a 2. vyplýva, že nadobudli vlastnícke právo na základe dohody o výkone záložného práva priamym predajom zo dňa 02.04.2013, uzatvorenej medzi navrhovateľmi v 3. a 4. rade ako záložnými dlžníkmi a Y. Q. ako záložným veriteľom a navrhovateľmi v 1. a 2. rade ako kupujúcimi.

Rozhodnutím Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 17.04.2013, číslo vkladu V 7828/13 bol povolený vklad nehnuteľností do katastra nehnuteľností v katastrálnom území W. Q..

Podľa výpisu z elektronického listu vlastníctva, uverejnenom na portáli katastra, bol ako vlastník zapísaný Q. J., trvale bytom Y. X, O., ktorý mal nadobudnúť vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam titulom darovacej zmluvy zo dňa 27.05.2013.

Navrhovatelia v 3. a 4. rade v odvolaní proti rozhodnutiu Správy katastra zotrvali na argumentácii odvolania podaného navrhovateľmi v 1. a 2. rade a konštatovali, že povinní z vecného bremena nepreviedli žiadnou zmluvou vlastnícke právo na Q. J., nemajú vedomosť kedy došlo k podpisu darovacej zmluvy a ani kto bol darca. Uviedli, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.09.2011, č. k. 11C/14/2006-341 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.03.2013, č. k. 9Co/159/2012-403 mal vady a bol nezapisateľný, čiže nebol vkladu schopnou listinou, nakoľko nespĺňal požiadavky podľa ust. § 34 v spojení s § 42 katastrálneho zákona. Tým, že odporca povolil vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, kde ako obdarovaný vystupuje Q. J., ignoroval vady predmetných rozsudkov.

Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovatelia v 3. a 4. rade písomným podaním zo dňa 30.04.2018 navrhli súdu, aby predmetné konanie bolo prerušené podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP, a to až do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006, t. j. konania o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

IV.

Právne predpisy, právne názory odvolacieho súdu

Podľa § 5 ods. 1 katastrálneho zákona v znení platnom do 30.09.2013 vklad je úkon správy katastra; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Podľa § 28 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 2 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 3 katastrálneho zákona právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení.

Podľa § 29 katastrálneho zákona vklad podľa § 28 možno vykonať iba na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra.

Podľa § 30 ods. 2 katastrálneho zákona konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo

nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne.

Podľa § 41 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra; tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra.

Podľa § 41 ods. 2 katastrálneho zákona práva k tej istej nehnuteľnosti sa zapisujú v poradí, v akom sa správe katastra doručili zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny o vzniku, zmene alebo zániku práva k nehnuteľnosti na zápis do katastra.

Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa ust. § 151o ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, u ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

V prípadoch, v ktorých právnická alebo fyzická osoba tvrdí, že bola na svojich práva ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia, postupuje sa podľa ustanovení piatej časti OSP (§ 247a nasl. OSP).

Z obsahu odvolania navrhovateľov v treťom a štvrtom rade vyplýva, že títo poukazujú najmä na tú skutočnosť, že v konaní pred krajským súdom podali návrh na prerušenie konania z dôvodu, že na okresnom súde prebiehajú súvisiace konania, vedené pod sp. zn. 9C/118/2015 a 11C/14/2006, v ktorých sa rieši otázka určenia vlastníckeho práva, pričom Krajský súd v Bratislave ich návrh na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že podľa jeho právneho názoru prejednávaná vec nemá význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, a preto nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP.

Najvyšší súd SR konštatuje, že s takouto právnou argumentáciou nie je možné sa stotožniť. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

Rozhodnutie súdu musí obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva.

Vychádzajúc z uvedeného aj v správnom súdnictve nesporne obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo žalobcu ako účastníka preskúmovacieho konania na také odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré bude zodpovedať na jeho primárne námietky, oponujúce rozhodnutiu správneho orgánu a ktoré bude mať aj oporu v administratívnom spise.

Skonštatovanie krajského súdu, že „v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006 a 9C/118/2015 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní“, však zhora definovanému právu na riadne odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá. Takéto odôvodnenie rozhodnutia nie je právom aplikačnej a interpretačnej dostatočnosti konajúceho všeobecného súdu, ani nedáva zrozumiteľným spôsobom odpoveď na námietky vznesené navrhovateľmi v 3. a 4. rade.

Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd mal nesporne za preukázané, že písomným podaním, založeným na č. l. 131 spisu, právny zástupca navrhovateľov v 3. a 4. rade požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, ktorých sa vkladové konanie týka, je na Okresnom súde Bratislava I vedené pojednávanie pod sp. zn. 11C/14/2006 o určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, ako aj konanie vedené pod sp. zn. 9C/118/2015.

Nakoľko navrhovatelia v 3. a 4. rade sa domnievajú, že v týchto konaniach sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci, vedenej pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 9Sp/35,36,37,38/2013, navrhli, aby súd konanie prerušil, a to až do právoplatného skončenia konaní, vedených pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 11C/14/2006 a 9C/118/2015.

Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd mal ďalej za preukázané, že na deň 15.05.2018 bolo vo veci vytýčené pojednávanie, na ktorom bol vo veci vyhlásený rozsudok, ktorým Krajský súd v Bratislave vo veci rozhodol tak, že zamietol návrh na prerušenie konania a rozhodnutie odporcu č. V-9125/13 zo dňa 30.05.2013 potvrdil.

Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd nezistil, na základe akých skutočností krajský súd dospel k záveru, že konania, vedené pred Okresným súdom Bratislava I, s prejednávanou vecou nesúvisia. Zo súdneho spisu nie je zrejmé, že by si Krajský súd v Bratislave vo veci zapožičal predmetné spisy, jedine z obsahu ktorých by mohol dospieť k tomuto záveru.

Súčasťou spisu bol neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9C/118/2015, z ktorého právnych záverov, vzhľadom ku skutočnosti, že tento nenadobudol právoplatnosť, nemohol krajský súd vychádzať.

Odvolací súd z obsahu súdneho spisu ďalej zistil, že ani konanie vedené pod sp. zn. 11C/14/2006 nie je právoplatné skončené, pretože rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.03.2013, sp. zn. 9Co 159/2012, 9Co 337/2012, v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.09.2011, č. k. 11C/14/2006-341, bol zrušený, rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2M Cdo/2/2014 zo dňa 09.05.2017, a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Pokiaľ teda ide o výrokovú časť rozhodnutia, ktorým krajským súdom zamietol návrh na prerušenie konania, toto rozhodnutie považuje najvyšší súd za predčasné a nedostatočne odôvodnené.

Najvyšší súd SR v danom prípade zastáva názor, že v danom prípade bude potrebné počkať na právoplatné skončenie konaní o určenie vlastníctva a od týchto rozhodnutí sa bude odvíjať ďalšie rozhodnutie ohľadom návrhu na vklad práva z vecného bremena do katastra nehnuteľností.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd SR konštatuje, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu v prípade prvého výroku je všeobecné a nepreskúmateľné. V prípade druhého výroku je toto rozhodnutie predčasné, a to vzhľadom na skutkové a právne okolnosti danej veci.

S poukazom na obsah žaloby bol prvostupňový súd povinný zaujať stanovisko k žalobným námietkam, spočívajúcim k ustáleniu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Posudzujúc obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd na uvedené námietky nereagoval vôbec, resp. sa s nimi nevysporiadal dostatočným spôsobom.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci krajský súd nespreskúmal dostatočným spôsobom všetky námietky navrhovateľov, nezistil dostatočným spôsobom skutkový stav, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval nedôsledne, čím postihol napadnutý rozsudok znakom nepreskúmateľnosti odvolacím súdom, pričom takýmto postupom bolo porušené právo navrhovateľa na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 115/03 vyslovil, že: „...Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu...“

Úlohou Najvyššieho súdu SR ako súdu odvolacieho je preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa, vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

Najvyšší súd SR preto musel napadnutý rozsudok podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu dostatočným spôsobom sa vysporiadať s námietkami, zistiť skutkový stav ohľadom súvisiacich konaní, vedených na Okresnom súde Bratislava I a opakovane posúdiť návrh na prerušenie konania a až po ustálení skutočností, kto je vlastníkom predmetných nehnuteľností, bude môcť posúdiť rozhodnutie správneho orgánu.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti OSP, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedeným prechodným ustanovením odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, OSP.

Prvostupňový súd v ďalšom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyselne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.